

Ragna Høy Magdalen:

Kringkastingen 26/7 - 44

106139

Hold sammen - hold ut !

I flere uker har fylkeslederne i N.S.K. gjennom Kringkastingen hatt høve til aa medele seg til hverandre og til andre om sitt arbeid og sine erfaringer paa de forskjelligste steder i landet. Det har sikkert for mange vært en baade nødvendig og kjærkommen anledning til aa tenke over, hva andre kan ha aa kjempe med - lange avstander, trafikkvansker, en böyg av motstand og mangel paa forstaaelse

Jeg har i løpet av det sidste halvaar stadig vært paa farten omkring i landet og har hatt høve til aa se med egne öyne paa mange av de tingene som bevegelsens kvinner har aa streve med, og jeg vil gjerne idag faa lov aa si til alle sammen, at vi har baade grunn og rett til aa bäre hodet höyt, fordi vi staar fast der vi staar og tar kampen opp som vi gjør for folk og land. Ingen behöver aa tenke at det er saa langt mellem dem og Oslo, de traakker kanskje paa ensomme steder og synes de kommer ingen veg, ingen maa tro, det er det som betinger arbeidsgleden for saken, at en hver dag skal se store resultater. Nei - gleden ved arbeidet faar vi, naar vi vet med oss selv, at vi hver dag gjør vaar plikt baade som mennesker og som nasjonalsosialister, for da vil vaare landsmenn nok etterhvert komme til aa vaakne til erkjennelse og forstaa vaar handlemaate.

Det er en oppgave som ligger saa snublende nær for oss kvinner idag - og det er den aa forsöke aa bringe norsk/ungdom til aa forstaa, hvor grensesløst de tar feil, naar de lar seg forlede til aa delta i sabotasjehandlinger av enhver art.

Vi maa ikke se bort fra, at paa en maate er de idealister disse unge menneskene som paa et bud fra sin konge og den saakalte lovlige regjering i London, lar seg bruke til handlinger som bringer dem selv i den störste fare. Ivaenten de anerkjenner den nasjonale regjering eller ei, saa vet de dog, at okkupasjonsmakten idag har forbudt nordmenn aa bäre vaapen og danne fientlige sammenslutninger - overtredelsen av slike bud maa jo före til strenge straffer

fordi verden dog er i krig - en krig som deres ~~xxx~~ egen saakalte regjering i London har det hele og fulle ansvar for, at ogsaa vi ble trukket inn i.

Det er saa tragisk at norsk, idealistisk ungdom blir hisset opp til slike handlinger at de forspiller sitt liv eller ödelegger det for aar framover. De er kanskje ikke klar over det, som deres foresatte bör vare paa det rene med, at den rönte regjering bestaar av marxister, hvis plan gjennom alle aar har vært aa spille Norge over i Sovjets hender. - Nasjonal Samling har i elleve aar ropt advarselen ut over landet

Etter at statsraad Quisling i 1932 hadde fört bevis for det faktum, at de norske marxister var programforpliktet overfor Sovjets verdensrevolusjonsplaner, burde hver ärlig nordmann tatt avstand fra denne politikken. Men det gikk ikke slik. Og idag, naar nordmenn ser sin grenseslöst lettsindige tillit til disse menn, saa totalt sviktet, idet de ganske enkelt fullbyrder utleveringen av Norge til Bolsjevikene - no ser nordmenn rolig paa, at dens ungdom begaar vanvittige handlinger for aa hjelpe til med böddeltjenesten. I sitt blinde hat til alt det, som er kommet over dem ved egen skyld, luller de seg inn i det taapelige haap, at det blir England og Amerika, som skal avgjöre deres skjebne, naar stunden kommer. Og derfor luller de seg inn i den taapelige drömmen, at Sovjet er ikke saa farlig, de vil bare hjelpe dem til aa bli kvitt alt det, som de ikke vil finne seg i under krigen.

Nasjonal Samlings kvinner roper saa ofte paa oppgaver. I sin varme trang til aa gjöre noe for saken venter de paa de störe, epokegjörrende oppgaver. - Her ligger vaart arbeidsfeldt idag - norske kvinner - hvaenten vi lever i sentret Oslo, eller vi strever med vaart paa de bortgjemte steder - her kan vi alle ta fatt. Ut fra vaar varme moderlighet skal vi gjöre det, trass i motstand og miskjennelse skal vi prøve aa ta den norske ungdommen inn til oss og läre dem aa se det, som de ikke har faatt läre hverken i sine hjem eller av marxistiske lærere og prester.

Naar det gjelder hjemmene, barna og ungdommen burde norske kvinner kunne finne inn til hverandre i samarbeid, og vi som har

fattet rekkevidden av det som skjer, vi maa aldri bli trett av aa forsøke aa bringe andre kvinner til aa forstaa. I alle kvinner - enten de er mødre eller ei - ligger morstrangen og morsevnen saa dypt forankret, at en situasjon som den vi opplever idag sikkert bringer alle kvinnehjarter til aa skjelve for sine kjære - for sitt land og sitt kæl folk. Derfor maa vi møte de andres tvil med vaar tro, vi maa prøve aa bryte det skall av hat og løgn som de omgir seg med og finne inn til deres årlige norske morshjarter.

Jeg vet jeg appellerer ikke forgjeves til mine meningsfeller. Enten de er gamle, trofeste kamfeller fra 1933 i Törberget eller de er nye, prektige venner langt darute i Maöla, enten de er kamerater fra den förate tiden paa Sörlandet, eller de er gamle og nye venner i Tröndelag *og de la seg se* ~~og de la seg se~~ allsammen besjelas vi av den innerligste trang til aa slaa ring om hver bit av norsk jord. Vi vil ikke stilltiende maatte se paa at vaare landsmenn i Nordnorge skal maatte römme fra sine hjem og alt det de har kjært for en ubarmhjertig nabos skyld. Vi vil det allerminst no, da vi nettop öjner de straalende maligheter, som har åpnet seg for den nordlige lundsdelen etter at den i aarevis har maattet väre stedbarn i mor Norges familie.

Vi vil ikke ~~saxpaa~~ at stilltiende se paa, at norske barn blir revet bort fra sine hjem for aa sendes til Sovjet til bolsjevisering. Men vi maa rope det ut idag, senere er det forsent, og vi maa i rope det saa höyt og enstemmig, at den marxistiske eksilregjering i London hörer det og forstaar, at no har endelig norske kvinner vaaknet av sin trygge sövn og ser med redsel paa det som er ved aa skje.

Det er ikke lett aa hjelpe mennesker, som ikke vil hjelpes men kan imellem fristes til aa tenke, at naar de ikke vil forstaa, saa faar de selv ta fölgene. Den som ikke vil höre faar föle. Men slik maa vi ikke tenke - det er trass i alt vaare landsmenn det gjelder, det er folkets framtid og skjebne som staaar paa spill. Det er historier som skal dömma oss, hvis vi ikke er villige til aa ta opp den oppgaven, som vi ser saa klart.

Mang en mor, har sikkert med bitre taarer angret det den dagen hennes sønn maatte böte for overilte handlinger, som han kanskje aldri hadde gjort, om mor itide hadde advart ham og bedt ham ~~tenke~~ muske paa, at de lovene som gjelder i krig er ganske anderledes strenge og ubøyelige enn de lover vi lever under i fredstid. Mang en unggutt har sikkert naar han sto overfor dommen tenkt: hadde bare noen forklart meg, at det er Sovjets erend jeg gaar, naar jeg tror jeg følger kongens og eksilregjeringens bud til bedste for mitt land, *da sto jeg ikke her.*

Kjære kampfeller - hold sammen og hold ut - selvom vaare motstandere idag ser paa oss med hat og forakt, saa la oss vepne oss med vaar gode samvittighet og gripe til kjärlighetens alltid blanke vaapen, og la oss saa med det utstyret gaa ut i arbeidet for aa spare norske mödre for flere taarer og norsk ungdom for bitter sorg og anger.

R.P.M.